

Dílčí plnění ve smyslu obchodního zákoníku

O dílčí plnění ve smyslu ustanovení § 392 odst. 2 obch. zák. se jedná v případě, kdy závazek je podle dohody stran, ze zákona nebo z rozhodnutí soudu (státního orgánu) rozdělen na několik relativně samostatných, zřetelně oddělených plnění, která samostatně (většinou postupně) dospívají (např. plnění dluhu sjednané ve splátkách); od dílčího plnění je přitom třeba odlišovat plnění částečné, o něž jde tehdy, poskytne-li dlužník věřiteli na plnění svého závazku pouze část předmětu plnění, aniž by z dohody stran, z právního předpisu nebo z rozhodnutí soudu rozdělení na takové části vyplývalo.

(Rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 23 Cdo 5227/2009, ze dne 30.8.2011)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně Česká republika – Správa státních hmotných rezerv, se sídlem v P., zastoupené JUDr. M. K., advokátkou, se sídlem v P., proti žalované K. K. a. s., se sídlem v K., zastoupené JUDr. J.M., advokátem, se sídlem v K., o zaplacení částky 3.648.452,88 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 13 C 62/2006, o dovolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17. března 2009, č. j. 21 Co 8/2009-286, tak, že dovolání proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17. března 2009, č. j. 21 Co 8/2009-286, se zamítá.

Odůvodnění:

Okresní soud v Kolíně rozsudkem ze dne 14. července 2008, č. j. 13 C 62/2006-242, zamítl žalobu, jíž se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení částky 3.648.452,88 Kč s úrokem z prodlení, jako smluvní pokuty za prodlení s provedením díla.

Soud prvního stupně zjistil, že účastníci uzavřeli dne 25. září 2001 smlouvu o dílo, jíž se žalovaná zavázala provést pro žalobkyni rekonstrukci skladové haly a následně přístavku v jejím skladovém areálu a žalobkyně se zavázala za zhotovené dílo zaplatit jeho cenu, a to při převzetí jednotlivých částí díla na základě předávacího protokolu. Podle ujednání v článku II smlouvy byly finanční prostředky zajištěny pro realizaci akce pro rok 2001 a v případě nezajištění finančních prostředků pro dokončení akce v roce 2002 mělo být dílo realizováno v roce 2003. Z obsahu smlouvy a jejích dodatků podle závěru soudu prvního stupně vyplývá záměr účastníků zhotovit dílo ve dvou částech, které budou vázány na zajištění finančních prostředků; ani projektová dokumentace k dílu nebyla zpracována jako celek, ale na jeho jednotlivé etapy. Soud prvního stupně vzal za prokázané, že první část díla, rekonstrukce haly, byla žalobkyni předána protokolem ze dne 30. ledna 2002 (na jiném místě však z tohoto protokolu zjišťuje, že převzatou první částí díla byla rekonstrukce obvodového pláště haly a přístavku, včetně přístavby), žalobkyně dílo užívala, žalovaná tuto část díla postupně vyfakturovala a žalobkyně vyfakturovanou cenu za první část díla zaplatila. Vady této části díla, zejména na opláštění budovy, byly důsledkem technologie nevhodně zvolené v projektu, teprve na popud žalované došlo k její změně a vady jí tedy nelze přičítat. K dokončení projektové dokumentace na druhou část díla, přístavby a rekonstrukce přístavku, došlo až v průběhu roku 2002 a ještě v polovině tohoto roku neměla žalobkyně prostředky na jeho realizaci; proto byla druhá část díla realizována v průběhu let 2003 – 2004. Dodatkem č. 2 smlouvy o dílo uzavřeným dne 17. října 2003 došlo ke změně ceny díla na pevnou částku ve výši 10.484.052,- Kč a s ohledem na požadované vícepráce též ke změně termínu dokončení díla do 25. listopadu 2003. Druhou část díla žalovaná žalobkyni předala až dne 25. května 2004 (na jiných místech soud prvního stupně uvádí datum 21.

května 2004). Žalovaná fakturou ze dne 14. května 2004 splatnou 30. září 2004 vyfakturovala žalobkyni částku 1.010.233,80 Kč jako rozdíl mezi sjednanou cenou díla a plněním žalobkyně; žalobkyně tuto částku nezaplatila a žalovaná tuto pohledávku, kterou vymáhá v jiném řízení, z opatrnosti započítala proti pohledávce uplatněné žalobou.

Soud prvního stupně dovedl, že žalovaná byla v období od 26. listopadu 2003 do 21. května 2004 v prodlení s předáním druhé části díla, tj. přístavby a rekonstrukce přístavku, toto prodlení má však původ i na straně žalobkyně, která včas nezajistila projektovou dokumentaci a finanční prostředky na dokončení díla, neoprávněně požadovala po žalované opakované opravy opláštění haly předané v první etapě a bezdůvodně odmítala druhou část díla převzít s odkazem na nutnost odstranění vad první části díla. Zdůraznil, že žalobkyně vyfakturovala žalované smluvní pokutu za nedodržení termínu dokončení díla za dobu od 26. listopadu 2003 do 30. září 2004, avšak pokud jde o výpočet smluvní pokuty za prodlení s druhou částí díla, svůj nárok nespécifikovala a nedoložila, jaká byla cena druhé části díla a z jakého základu vypočetla smluvní pokutu (na jiném místě uvádí, že žalobkyně vycházela z „výsledné“ ceny díla, resp. z ceny celého díla, tedy i části, která již byla předána). Soud prvního stupně uzavřel, že fakturu lze považovat za vyúčtování smluvní pokuty, nikoliv však za výzvu k zaplacení; taková výzva mu předložena nebyla a není ani „součástí žalobního návrhu“, žaloba byla proto podána předčasně.

K odvolání žalobkyně Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. března 2009, č. j. 21 Co 8/2009-286, rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o věci samé změnil tak, že žalobě vyhověl, a rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů.

Odvolací soud poté, co opakoval dokazování listinami, vytkl soudu prvního stupně, že své skutkové a právní závěry založil též na svědeckých výpovědích. Vyslovil názor, že při zkoumání, zda bylo sjednáno plnění po etapách, je třeba vycházet z písemných ujednání, tj. ze smlouvy o dílo a jejích dodatků, a výpovědi svědků a žalované (míněně předseda jejího představenstva) neshledal pro výklad smlouvy významnými; smlouvu totiž bylo podle jejího ujednání možno měnit či doplňovat jen písemně. Z žádného smluvního ujednání pak odvolací soud nezjistil, že by bylo sjednáno plnění po etapách. Konstatoval, že v článku I bod 1, článku IV bod 4, článku VI bod 1 a článku VII body 2 a 5 smlouvy o dílo je užit výraz „jednotlivé části díla“ či „ucelené části díla“, podle jeho úsudku však z těchto ujednání nelze dovodit, že strany dohodly plnění po etapách, tj. odlišné podmínky pro dokončení díla. Argumentoval, že žalovaná sice poskytovala plnění podle smlouvy o dílo postupně, ve smlouvě však byl sjednán jeden předmět díla a jediný termín jeho dokončení a též z dodatku č. 2 je zřejmé, že smluvní strany sjednaly dokončení celé stavby a nikoliv její části, a dodatek se týká i stavby skladové haly, která podle žalované měla již být předána. Z listinných důkazů vzal za prokázané, že dílo nebylo dokončeno a převzato ani k datu 25. listopadu 2003 (dodatkem č. 2 sjednaný termín plnění), ani k datu 21. května 2004 (datum předání díla dle rozsudku soudu prvního stupně), a že teprve dne 21. října 2005 byly žalobkyni předány dosud chybějící doklady o kvalitě některých částí předávaného díla a podepsán předávací protokol. Na základě toho usoudil, že teprve dne 21. října 2005 došlo k předání a převzetí díla. Uzavřel, že smluvní pokuta byla sjednána k zajištění závazku předat dokončenou stavbu jako celek bez vad a nedodělků ve sjednaném termínu, přičemž byl sjednán pouze jeden termín plnění, a to 25. listopad 2003. Není proto rozhodné, kdy byla předána část plnění a popřípadě v jakém stavu. Důvody pro moderaci smluvní pokuty odvolací soud neshledal, neboť usoudil, že sjednaná smluvní pokuta není nepřiměřená významu a hodnotě zajištěného závazku a její celková výše je důsledkem dlouhodobého prodlení. Kompenzační námitku žalované posoudil jako nedůvodnou, neboť podle jeho závěrů dílo bylo vadné, tj. nelze je považovat za provedené, a zhotoviteli v takovém případě nevznikne právo na zaplacení ceny díla. Pokud žalovaná započítává dle faktury ze dne 14. května 2004, pak splatnost vzhledem k ujednání smlouvy o platebních a fakturačních podmínkách nemohla nastat.

Rozsudek odvolacího soudu napadla žalovaná dovoláním, jehož přípustnost opřela o ustanovení § 237

odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“) a co do důvodů odkázala na ustanovení § 241a odst. 2 písm. a) a b) a § 241a odst. 3 o. s. ř.

Dovolatelka především vytkla odvolacímu soudu, že zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, jestliže nezopakoval dokazování výsledkem svědků a jejího „statutárního zástupce“, ačkoliv tyto důkazy mohly vést k jiným skutkovým závěrům.

Odvolací soud podle jejího mínění nesprávně postupoval tak, že nejprve zvolil určité skutkové a právní řešení a jemu pak podřídil úvahu, které důkazy jsou pro toto řešení potřebné.

Dále dovolatelka namítla, že odvolací soud nesprávně hodnotil smlouvu ze dne 25. září 2001, neboť přes rozpory ve výkladu smlouvy se omezil pouze na její text a nehodnotil okolnosti, za nichž byla uzavřena a realizována. Argumentovala, že smlouvu je nutno vykládat podle informace, že žalobkyně měla zajištěny finanční prostředky pouze pro první část díla, takže k realizaci druhé části ani nemuselo dojít, a hospodářským důvodem smlouvy bylo zajistit nejprve provedení té části díla, pro kterou byly finanční prostředky; tomu byla podřízena vůle stran. Listina sama (míněn text smlouvy) s plněním po částech počítá, neboť vymezuje dva předměty díla, konstatuje, že zhotovitel provede ucelené práce na fasádním plášti skladové haly a přístavku (ucelené části díla), a smluvní pokutu váže na nedodržení termínu dokončení díla nebo jeho ucelené části. Plnění tedy bylo dohodnuto po dvou oddělených ucelených částech, z nichž každá byla předávána zvlášť, proto také dovolatelka první část díla v roce 2001 nejen předala, ale také vyfakturovala, a žalobkyně ji uhradila a začala užívat. Odvolací soud podle mínění dovolatelky nesprávně vyhodnotil význam dodatku č. 2, neboť jím nebylo možno měnit tu část díla, která již byla předána, a došlo jím tedy nikoliv ke změně termínu dokončení díla, nýbrž k dohodě o termínu dokončení jeho druhé části. Dovolatelka vyjádřila přesvědčení, že se dostala do prodlení pouze v druhé části díla, smluvní pokuta je vypočtena nesprávně a bez změněných žalobních tvrzení ji nelze vyčíslit.

Závěrem dovolatelka bez bližšího zdůvodnění vytkla odvolacímu soudu, že nepřihlédl k námitce započtení, kterou učinila z opatrnosti, a navrhla, aby napadené rozhodnutí odvolacího soudu bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalobkyně navrhla, aby dovolání bylo zamítnuto. Ztotožnila se s postupem odvolacího soudu při opakování důkazů i s jeho závěry při výkladu smlouvy o dílo. Argumentovala, že stranami zvažovaná možnost sjednat v budoucnu část plnění, vyjádřená v textu smlouvy v závorkách, byla reakcí na sjednané právo objednatele „jednat se zhotovitelem v závislosti na rozpočtem přidělených státních finančních prostředcích o etapách díla“, a že „etapovité“ plnění nakonec sjednáno nebylo, pouze byl s ohledem na později přidělené finanční prostředky dodatkem č. 2 prodloužen termín pro předání celého bezvadného díla. Z dodatku nevyplývá, že část díla (skladová hala) již byla objednatelem převzata, naopak byly v něm sjednány změny plnění týkající se této haly.

Napadené rozhodnutí odvolacího soudu bylo vyhlášeno před 1. červencem 2009, kdy nabyla účinnosti novela občanského soudního řádu provedená zákonem č. [7/2009](#) Sb., Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) proto vzhledem k bodu 12 přechodných ustanovení v článku II uvedeného zákona dovolání projednal a rozhodl o něm podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 30. června 2009.

Po zjištění, že dovolání bylo podáno ve lhůtě stanovené v § 240 odst. 1 o. s. ř. oprávněnou osobou (účastníkem řízení), řádně zastoupenou advokátkou, již bylo dovolání též sepsáno (§ 241 odst. 1, 4 o. s. ř.), Nejvyšší soud dovodil, že dovolání v této věci je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř., neboť je jím napaden měnící rozsudek odvolacího soudu.

Podle ustanovení § 242 odst. 3 o. s. ř. rozhodnutí odvolacího soudu lze přezkoumat jen z důvodů

uplatněných v dovolání. Je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédně též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3, jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, i když nebyly v dovolání uplatněny. Nejvyšší soud proto přezkoumal rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé, jsa přitom v zásadě vázán uplatněnými dovolacími důvody, včetně toho, jak je dovolatelka obsahově vymezila, a dospěl k závěru, že toto rozhodnutí je z pohledu uplatněných dovolacích důvodů správné.

Jsou-li pochybnosti o obsahu právního úkonu (o vůli jím projevené – srov. § 34 občanského zákoníku), zjišťuje se jeho obsah výkladem za použití pravidel stanovených obecně pro soukromoprávní vztahy v § 35 odst. 2, 3 občanského zákoníku (dále též jen „obč. zák.“) a pro obchodní závazkové vztahy speciálně v § 266 obchodního zákoníku (dále též jen „obch. zák.“). To platí zcela obecně, tedy též při výkladu smlouvy v režimu obchodního zákoníku uzavřené v písemné formě a obsahující ustanovení, že může být měněna pouze písemně (srov. § 272 odst. 2 obch. zák.). I v takovém případě se proto vychází nejen z jazykového vyjádření zachyceného v listině, ale zejména též z vůle (úmyslu) smluvních stran, na niž lze usuzovat z dokazováním zjištěných okolností souvisejících s projevem vůle, včetně okolností, za nichž došlo k uzavření smlouvy, a následného chování stran. Obecně vzato tedy může k závěrům o obsahu písemného právního úkonu vést nejen důkaz listinou, v níž je právní úkon zachycen; k závěrům o vůli takovým právním úkonem projevené lze dospět i prostřednictvím jiných důkazů, výpovědi svědků či účastníků řízení nevyjímaje. Ke skutečné (dokazováním zjištěné) vůli jednajících osoby lze ovšem přihlídnout pouze v tom případě, není-li tato vůle v rozporu s jazykovým projevem (srov. § 35 odst. 2 obč. zák.). Výklad právního úkonu slouží k odstranění pochybností o tom, jaká vůle jím byla projevena, Nejvyšší soud proto ve svých rozhodnutích zdůrazňuje, že výkladem lze pouze zjišťovat obsah právního úkonu, nelze jím však projev vůle nahrazovat, měnit či doplňovat (srov. např. usnesení ze dne 7. října 1998, sp. zn. 1 Odon 110/1998, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 3, ročník 1999, pod číslem 30). Jazykové vyjádření posuzované smlouvy o dílo (ve znění písemných doplňků) je pak takové kvality (jak bude podrobněji vyloženo v rámci přezkumu správnosti právního posouzení), že případná skutková zjištění o skutečné (jiné než z jazykového vyjádření vyplývající) vůli smluvních stran, založená na dalším dokazování, by nemohla ovlivnit závěry o obsahu písemně uzavřené smlouvy, tj. o tom, co v ní bylo ujednáno (jakou vůli v ní strany projevíly). Za těchto okolností odvolací soud procesně nepochybil, jestliže důkazy výsledkem svědků a předsedy představenstva žalované neshledal pro posouzení věci významnými a proto je nezopakoval (srov. § 120 odst. 1 větu druhou o. s. ř.). Dovolací důvod stanovený v § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., jehož prostřednictvím lze namítat, že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, byl tedy uplatněn nedůvodně.

Přezkoumat správnost právního posouzení, na němž spočívá napadené rozhodnutí [srov. dovolací důvod stanovený v § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř.], z pohledu obsahového vymezení uplatněného dovolacího důvodu znamená posoudit správnost závěru odvolacího soudu, že posuzovanou smlouvou o dílo nebylo sjednáno plnění po etapách, tj. (slovy zákona) postupné dílčí plnění.

Obsah pojmu „postupné dílčí plnění závazku“ včetně znaků, jimiž se dílčí plnění liší od plnění částečného (srov. § 329 obch. zák.), a důsledky sjednání (popř. stanovení) dílčího plnění ve vztahu k prodlení jsou (v souvislosti s úpravou odstoupení od smlouvy a promlčení) vymezeny v ustanoveních § 347 odst. 2 a § 392 odst. 2 obch. zák.

Podle ustanovení § 329 obch. zák. věřitel je povinen přijmout i částečné plnění závazku, pokud částečné plnění neodporuje povaze závazku nebo hospodářskému účelu sledovanému věřitelem při uzavření smlouvy, jestliže tento účel je ve smlouvě vyjádřen nebo v době uzavření smlouvy dlužníkovi znám.

Podle ustanovení § 347 obch. zák. týká-li se prodlení dlužníka nebo věřitele pouze části splatného závazku, je druhá strana oprávněna odstoupit od smlouvy jen ohledně plnění, které se týká této části

závazku (odstavec 1). U smluv s postupným dílčím plněním lze odstoupit od smlouvy pouze ohledně dílčího plnění, s nímž je dlužník v prodlení (odstavec 2). Ohledně části plnění, u něhož nenastalo prodlení, nebo ohledně dílčího plnění, které již bylo přijato nebo se má uskutečnit teprve v budoucnu, lze odstoupit od smlouvy, jestliže tato část plnění nebo toto dílčí plnění nemá zřejmě vzhledem ke své povaze pro oprávněnou stranu hospodářský význam bez zbytku plnění, u něhož nastalo prodlení, nebo neplnění závazku jako celku znamená podstatné porušení smlouvy (odstavec 3).

Podle ustanovení § 392 obch. zák. u práva na plnění závazku běží promlčecí doba ode dne, kdy měl být závazek splněn nebo mělo být započato s jeho plněním (doba splatnosti) [odstavec 1, věta první]. U práva na dílčí plnění běží promlčecí doba pro každé dílčí plnění samostatně. Stane-li se pro nesplnění některého dílčího závazku splatný závazek celý, běží promlčecí doba od doby splatnosti nesplněného závazku (odstavec 2).

Nejvyšší soud vyložil již v důvodech rozhodnutí uveřejněného pod číslem 36/2003 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (a s příslušnou právní větou též v Souboru civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, nakladatelství C. H. Beck, pod číslem C 1510, svazek 21), že o dílčí plnění ve smyslu ustanovení § 392 odst. 2 obch. zák. se jedná v případě, kdy závazek je podle dohody stran, ze zákona nebo z rozhodnutí soudu (státního orgánu) rozdělen na několik relativně samostatných, zřetelně oddělených plnění, která samostatně (většinou postupně) dospívají (např. plnění dluhu sjednané ve splátkách); od dílčího plnění je přitom třeba odlišovat plnění částečné, o něž jde tehdy, poskytne-li dlužník věřiteli na plnění svého závazku pouze část předmětu plnění, aniž by z dohody stran, z právního předpisu nebo z rozhodnutí soudu rozdělení na takové části vyplývalo. Promítnutí tohoto názoru, od něhož Nejvyšší soud nemá důvod se odchýlit, v poměrech posuzované věci vede k závěru, k němuž dospěl odvolací soud, totiž že ve smlouvě o dílo (ve znění jejích dodatků) postupné dílčí plnění sjednáno nebylo. Plnění zhotovitele sjednané v článku I smlouvy o dílo (rekonstrukce skladové haly a přístavku ve skladovém areálu objednatele) bylo smlouvou rozděleno na dvě relativně samostatná plnění, nikoliv ovšem na rekonstrukci skladové haly a rekonstrukci přístavku, nýbrž na „ucelené práce na fasádním plášti skladové haly a přístavku“ (srov. článek II bod 5) a na práce ostatní („dokončení akce“, resp. „dokončení díla“ či „dokončení realizace akce“) [srov. článek II bod 4 a článek III]. Sjednáno bylo rovněž přebírání díla po jednotlivých částech (článek I bod 1). Pro závěr, zda byla tato plnění zřetelně oddělena, nejsou k dispozici potřebná skutková zjištění (o obsahu příloh smlouvy - projektové dokumentace pro stavební řízení a nabídkového rozpočtu zhotovitele). V každém případě však nebyl splněn druhý z předpokladů, za nichž je sjednané plnění postupným dílčím plněním závazku; v tom je třeba dát odvolacímu soudu za pravdu. Smlouva o dílo totiž postrádá ujednání o lhůtě provedení první části stavby (o době splatnosti prvního dílčího závazku). Ujednání v jejím článku II bod 5 učiněné v rámci dohody o ceně, že ucelené práce na fasádním plášti a přístavku zhotovitel provede v roce 2001, navazující na informaci o stavu zajištění finančních prostředků objednatele v jednotlivých letech, obsaženou v předchozím bodě, za dohodu o splatnosti dílčího závazku (o lhůtě provedení první části díla) považovat nelze. Smlouva o dílo zná pouze jednu dobu splatnosti, totiž lhůtu k provedení celého díla, a to ve dvou variantách, podle doby zajištění finančních prostředků pro dokončení akce. Též dodatek č. 2 - oproti argumentaci dovolatelky - nade vši pochybnost upřesňuje lhůtu dokončení celé stavby (díla jako celku).

Na skutečnosti, že v písemně uzavřené smlouvě, obsahující ujednání o obligatorní písemné formě jejích změn a doplňků, není sjednána lhůta provedení první části díla, nemohou ničeho změnit ani výpovědi svědků či předsedy představenstva dovolatelky o tom, co bylo v tomto ohledu úmyslem (vůlí) smluvních stran; jak bylo vyloženo výše, relevantní je jen ta vůle, jež byla projevena, a výkladem lze pouze odstraňovat pochybnosti o obsahu projevu vůle, nikoliv projev vůle měnit či doplňovat.

Nebyla-li sjednána jiná lhůta plnění než lhůta provedení celého díla, pak nepřichází v úvahu jiný

výklad ujednání v článku V bod 2 smlouvy o dílo, že vazba smluvní pokuty na údaje uvedené pouze v závorkách (na prodlení s provedením ucelené části díla a na její cenu) se neuplatní a objednateli bylo pro případ prodlení zhotovitele s provedením celého díla založeno právo na zaplacení smluvní pokuty ve výši počítané z ceny celého díla. Dovoláním zpochybněné právní posouzení odvolacího soudu je tudíž správné.

Důvodná není ani poslední z dovolacích námitek vytýkající odvolacímu soudu, že nepřihlédl k námitce započtení. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že odvolací soud k námitce započtení vzájemné pohledávky žalované z titulu práva na zaplacení ceny díla (jejího zůstatku) přihlédl, neboť se jí zabýval, přičemž jednostranný kompenzační úkon žalované shledal z důvodů označených v rozhodnutí neúčinným.

Protože z hlediska uplatněných dovolacích důvodů je napadené rozhodnutí odvolacího soudu správné a dovoláním neuplatněné vady řízení uvedené v ustanovení § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř. (tzv. zmatečnosti), k nimž u přípustného dovolání dovolací soud přihlíží z úřední povinnosti (srov. § 242 odst. 3 větu druhou o. s. ř.), z obsahu spisu nevyplývají, Nejvyšší soud bez jednání (§ 243 odst. 1 věta první o. s. ř.) dovolání podle ustanovení § 243b odst. 2, části věty před středníkem, o. s. ř. zamítl.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušeni řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)